FLACĂRA CÎMPINA – ÎNVINSĂ LA SCOR ÎN PARTIDA DE LA TG. MUREȘ

FEMININ

Voința București — Metrom Brașov 2447—2255 p.d. Bucureștencele au avut de susținut un meci ușor, cîștigînd la o diferență apreciabilă. Patru jucătoare de la Voința au realizat punctaje superioare: Cornelia Grecescu — 435, Constanța Marincea — 431, Crista Szocs — 426 și Valeria Dumitrescu — 423.

C.S.M. Reșița — Petrolul Ploiești 2600—2378 p.d. Cu trei concurente în formă extraordinară (Ildico Jijic — 463 p d, Maria Adelman — 453 și Maria Rus — 453) formația locală a cîștigat la un scor rar întîlnit. Foarte bine a jucat și ploieșteanca Eleonora Nicolescu — notată pe foaia de arbitraj cu 434 p d. (I. PLĂVIȚU-coresp.

Rapid București — Voința Constanța 2413—2380 p. d. Formația giuleșteană a cîștigat cu emoții în fața Voinței Constanța, noua promovată în competiție. După două perechi conduceau oaspetele cu 14 „bețe", dar rapidista Stela Gheciov (cea mai bună jucătoare a învingătoarelor) doborînd 432 popice a adus avantajul de partea echipei sale. De la constănțence, trei jucătoare au trecut de 400 p d, și anume, Stana Liță, Florica Biru și Sofia Burlacu (cîte 405 p.d.).

Voința Tg. Mureș — Gloria București 2458 — 2320 p.d. Cele mai bune jucătoare: Margareta Szemanyi (V) — 442 și Florica Neguțoiu (G) — 459 p d. (I. PĂUȘ-coresp.)

Voința Cluj — Hidromecanica Brașov 2316—2256 p.d. S-au evidențiat Gyarfaș (416) și Margareta Kelemen (404) de la Voința. Din echipa oaspete doar Meșter s-a apropiat de 400 p.d., realizînd cu un punct mai puțin. (A. PALADE-coresp.)

Laromet București — U.T. Arad 2437 — 2389 p.d. Campioanele, avînd trei jucătoare cu rezultate foarte bune — Iosifescu (425), Ologoiu (413) și Trandafir (459), în ordinea intrării pe pistă — au cîștigat pe merit. De la U.T.A. s-au impus Antal (411) și Babuțiu II (427). (D. DIACONESCU-coresp.).

MASCULIN

Voința București — Gaz metan Mediaș 5160—4947 p d. Noua promovată în divizie, Voința, a obținut un rezultat foarte bun, media pe jucători fiind de 860 p d. De la medieșeni un singur concurent a realizat o cifră mai bună — E. Weiss (872 p.d.). (FL. SANDU-coresp.)

Voința Tg. Mureș — Flacăra Cîmpina 5290 — 4999 p d. Surprinzător scorul cu care au fost învinși cîmpinenii, primii în clasament pînă în etapa a III-a. Foarte bine s-a comportat de la Voința L. Martina (934 p d) și C. Soos (931 p d). N. Blănaru (Cîmpina) a doborît 898 p d.

Rapid București — Petrolul Ploiești 5315—5301 p. d. Meci foarte strîns, care a revenit după o dispută interesantă bucureștenilor. Cei mai eficace jucători: Vrînceanu (R) — 912 și Vînătoru (P) — 938 p.d. (O. GUȚU-coresp.)

Voința Cluj — Olimpia Reșița 4917—4940 p.d.

C.F.R. Timișoara—Rafinăria Teleajen 4943 — 4777 p.d.

C.S.M. Reșița — Constructorul București 5115—5063 p.d.

★

Biroul federal a decis în ședința sa din 7 XI rejucarea meciului C.F.R. Timișoara—Voința Tg. Mureș (m) la 25 XI, care a fost dat cîștigat echipei timișorene cu 5000—0, întrucît Voința n-a început jocul, deoarece echipa locală nu a prezentat procesul-verbal de omologare a arenei. Totodată arbitrul Gh. Iancu (Arad), conducătorul partidei respective, a fost suspendat pînă la încheierea turului.

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HOCHEI

(Urmare din pag. 1)

tr-un joc doct și entuziast, să dea răspunsul așteptat de la ei.

Duminică s-au înfruntat nu numai două echipe etern rivale, ci și două concepții diferite de joc. Steaua, tehnică, calmă (poate chiar prea calmă), a construit în adîncime poziții de șut, căutînd să strecoare, pe culoare longitudinale, pucuri de aur, așteptate la întîlnire de aripi derutante prin virtuozitatea patinajului, pase încrucișate, alternînd tactic pressingul cu temporizarea ritmului. Pe scurt, Steaua a plimbat pucul mult, acoperind terenul de joc. Dinamo a ales soluția unui joc angajant, expediind spre poarta lui Petrescu valuri succesive de atacanți înfierbîntați, hotărîți să-și facă loc chiar și cu corpul pînă în plasa adversă. Preluînd din start inițiativa ofensivei deschise, iscoditoare, Dinamo și-a făcut jocul timp de două reprize, deschizînd scorul și păstrînd multă vreme conducerea.

Tribunele erau mute de spaimă, căci numeroșii harghiteni, veniți să aclame și să sărbătorească nesperatul loc II obținut de Avîntul, vedeau în posibila victorie a dinamoviștilor propria lor înfrîngere.

Dar a venit repriza a III-a! Epuizată de tensiunea momentului și înșelată de aparenta resemnare a Stelei, Dinamo acceptă jocul moale, tactic, dar periculos, al adversarului, dîndu-i posibilitatea ca prin trei goluri paralizante să-și afirme intenția fermă de a păstra poziția cucerită, de lider autoritar și neînvins.

Meciul se consumase. Și dacă am asistat la un spectacol de gală, meritul revine ambelor echipe. Fără cunoașterea rezultatelor anterioare, fără mărturia clasamentului, nimeni n-ar fi putut spune care echipă a fost mai bună. Credem că mai trebuie amintită și deruta Stelei, la un moment dat, cînd a ratat prin Calamar un șut de penalizare la scorul de 3—2 pentru Dinamo, dovedind că un plus de concentrare, în clipele grele, nu strică nici măcar campionilor.

Și așa, disputele campionatului — marile manevre ale mondialelor — s-au încheiat lăsîndu-ne amintirea și gustul celui mai frumos meci.

★

CLASAMENTUL PRIMEI MANȘE A CAMPIONATULUI NAȚIONAL

Steaua	10	10	0	0	88—22	20
Avîntul	10	6	1	3	47—34	13
Dinamo	10	6	0	4	47—30	12
Agronomia	10	3	2	5	37—46	8
Tîrnava	10	1	2	7	11—61	4
I.P.G.G.	10	0	3	7	13—48	3

ACTUALITĂȚI

LOTUL REPREZENTATIV

În urma desfășurării jocurilor primei manșe a campionatului național de hochei, antrenorii Novacek și Tiron au alcătuit următorul lot de jucători:

Dumitraș, Crișan, Stoicu-lescu (portari);

Varga — P. Stîngă, Făgăraș Fl. Sgincă, Ioniță — Pop (fundași);

Gh. Szabo — Biro — I. Szabo, Gheorghiu — Iordan — Fodorea, Pană — Huțanu — Basa, Ștefanov — Florescu — Calamar (înaintași);

Texe și Moiș (rezerve).

BOGAT PROGRAM INTERNAȚIONAL

18 jucători din lotul desemnat de antrenori urmează să plece pe 17 noiembrie într-un turneu în țările nordice. Echipa României va susține două jocuri în Danemarca și trei în Norvegia. Apoi, reprezentativa noastră va întîlni, într-o partidă tur-retur, Polonia, la Varșovia, în zilele de 6 și 7 decembrie. La 18 și 19 decembrie vor avea loc jocurile România—R.D. Germană cînd va fi inaugurat noul patinoar artificial de la Galați, iar la 29 și 30 noiembrie dubla întîlnire cu Iugoslavia, la Poiana Brașov.

Pregătindu-se pentru campionatele europene (27.XII—4.I.1970, în Austria) selecționata de juniori va susține două jocuri-test cu formația similară a Poloniei, tot la Poiana Brașov.

Între 4 și 7 decembrie este programată la Budapesta tradiționala „Cupă a Dunării".

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

Arbitri români de hochei au fost delegați să conducă o serie de partide peste hotare. Astfel, **N. Turceanu** a arbitrat partida Polonia—Finlanda și, împreună cu **M. Hușanu**, returul întîlnirii din cadrul „C.C.E." între echipele T.S.K.A. Sofia și Ujpest Budapesta. Primul joc dintre aceste formații a fost condus de cuplul **C. Sgincă, Fl. Gubernu.** Acesta din urmă a fost solicitat pentru a conduce jocul Polonia—R.D. Germană de la Varșovia.

BAZAR HEBDOMADAR

„GABARIT DEPĂȘIT" ÎN RELUARE...

Nu scontam ca foiletonul meu, din numărul trecut al „Sportului", să provoace discuția pe care a produs-o. Încă mai rîdeam de fantastica poantă a lui Al. Mirodan — aceea cu pușul care, după masacrarea lui Combin în Argentina, nu se mai face fotbalist ci, ca tatăl său, pilot de încercare pe un avion cu reacție — cînd am și primit o sumă de informații ce se legau de problema „gabaritului depășit". Măria Sa Publicul are dreptul să le știe pe toate, deoarece acesta este rolul presei: să spună adevărul.

În foiletonul meu de acum șapte zile vorbeam de necesitatea de a avea jucători și jucătoare de baschet și volei înalți, considerînd că absența acestora, din neglijența antrenorilor, prejudiciază naționalelor noastre din alte ramuri sportive. Măria Sa Publicul trebuie să știe că probleme similare se pun și în ceea ce privește halterele, boxul și „greii din atletism". Adică și aici ne lipsesc sportivi înalți, cu posibilități de a deveni „grei".

Cine, de fapt, încurcă lucrurile? Oare — m-au chestionat o serie de cititori ai trecutului meu foileton — trebuie aruncată cea mai mare parte din vină asupra antrenorilor? Și, după o serie de explicații trebuie spus: nu!

Cunoașteți vorba aceea: doi cu sapa, cinci cu mapa. Vina principală o poartă o serie de „activiști sportivi", oameni incompetenți, total lipsiți de cel mai elementar simț de discernămînt — fapte care au dus, uneori, chiar la situații dramatice. Acești „activiști sportivi" — învîrtitori de hîrtiuțe și dosărele —, fixați de scaunele lor, ținîndu-se de scaune cu ambele mîini, nu au, săracii, posibilitatea să calculeze că „greii" — la box, la haltere, la atletism — nu se alimentează ca și „ușorii". Efortul pe care îl fac „greii" se cere compensat printr-o nutriție dublă sau triplă, față de cei cu „gabarit redus". Desigur, pentru „activiștii sportivi" — oameni prinepuți! — este greu să facă un asemenea calcul. Dar Măria Sa Publicul trebuie să știe, printre altele, că dintr-o asemenea pricină, din cauza disproporției dintre efortul solicitat și nutriție, un sportiv ca Gabriel Georgescu a făcut un infiltrat pulmonar, că Dumitru Zelinca, din cauze similare, a plecat din Cluj la Steaua. Aș mai putea da încă destule alte exemple. Dar mă opresc aici.

Vreau numai ca, Măria Sa Publicul să știe că, din păcate, motivul pentru care suferă foarte multe discipline ale sportului românesc este existența unui număr prea mare de „activiști sportivi", în raport cu numărul antrenorilor. Vreau să știe Măria Sa Publicul că, de la 1 octombrie 1959 și pînă azi, la mulți dintre acești profund inutili „activiști" li s-a mărit salariul cu peste 90 la sută! Vedeți, deci, ce importantă este problema „gabaritului depășit?"

Al. CAPRARIU

CE AȘTEPTĂM DE LA CAMPIONATELE REPUBLICANE

(Urmare din pag. 1)

nia numai utilitatea ei majoră. Ca orice dezbatere publică în care participanții sînt animați de dorința de a găsi o soluție spre mai bine, și aceasta a dus în cele din urmă la o reglementare, pe care opinia publică șahistă o aprobă cu căldură.

Pornind de la ideea că în activitatea șahistă competițională concursurile cele mai importante sînt și rămîn finalele campionatelor naționale, Biroul F.R. Șah a luat toate măsurile organizatorice pentru a asigura acestor concursuri o desfășurare cît mai bună, cu participarea tuturor fruntașilor șahului nostru. Nici o altă competiție, cu excepția turneelor de calificare pentru campionatul mondial, nu va putea avea prioritate față de participarea la campionatele naționale.

Ne bucurăm sincer de această hotărîre, pe care o dorim fără excepții și al cărei prim rezultat îl constituie aceste două frumoase finale de campionat, la care participă cele mai bune forțe ale șahului nostru.

Ce așteptăm de la aceste campionate? În primul rînd, o verificare cît mai edificatoare a nivelului actual al jucătorilor noștri fruntași. Într-adevăr, datorită faptului că la campionatele precedente (mai mult la cele masculine) au lipsit unii dintre jucătorii „de prima linie" s-a produs o oarecare confuzie și nesiguranță în aprecierea valorii lor. S-o spunem deschis: concursul de selecție din luna iunie, în care marele maestru Florin Gheorghiu nu a putut ocupa primul loc, pe lîngă faptul că a constituit o surpriză, a deschis larg poarta tuturor aprecierilor. Rezultatele concursurilor internaționale reprezintă, desigur, un criteriu de apreciere, dar unul incomplet, deoarece el ne prezintă numai raportul de forțe dintre jucătorul nostru X și un număr oarecare de jucători străini, de forță variabilă (în raport cu tăria concursului). Care este însă valoarea celorlalți maeștri români care nu participă încă la turnee internaționale? Ea nu poate fi stabilită decît prin confruntarea lor cu fruntașii șahului nostru, purtători de titluri FIDE — or aceasta se poate face numai în cadrul campionatului național și al turneului internațional anual organizat de federația noastră.

De aceea, considerăm aceste campionate ca un excelent prilej de verificare a valorii elitei șahului nostru. Și dacă această verificare va arăta, așa cum sperăm, că există jucători avînd forța și valoarea nivelului internațional (în afara celor deja cunoscuți), atunci să li se dea ocazia să se afirme. Convingerea în existența acestei posibilități reale de afirmare creează emulația, stimulează ambițiile, ceea ce nu poate fi decît spre binele șahului nostru.

În anul care vine, în septembrie, are loc Olimpiada de șah masculină. Fetele au în față un meci foarte greu cu echipa Iugoslaviei. În aceste competiții de primă importanță trebuie să joace formațiile noastre cele mai bune. Prima etapă și cea mai importantă în selecționarea acestor formații, în formarea loturilor naționale, o constituie cele două campionate care încep acum.

Dacă, așa cum sperăm, ele vor da loc unei lupte sportive deschise în care superioritatea valorică să iasă în evidență, atunci, fără îndoială, principalul obiectiv va fi atins. Iar spectatorii, care la precedentele ediții s-au împuținat treptat, necăjiți de absențe și plictisiți de stilul necombativ al unora, vor veni din nou pentru a vedea „în acțiune" pe Florin Gheorghiu (cel care n-avea „probleme" acum cîțiva ani în campionat), pe Victor Ciocîltea (cu ale sale combinații ingenioase), pe Teodor Ghițescu (cu tehnica lui fină) și pe atîția alții, care-și au fiecare simpatiile lor în rîndurile pasionaților. Iar pentru noi va fi o plăcere să scriem despre partide interesante, despre desfășurarea animată și plină de surprize (o dorim) a concursului, despre noul suflu al campionatelor naționale.

CÎND APASĂ OBOSEALA...

Pe măsură ce sezonul hipic se apropie de sfîrșit reuniunile de la Ploiești suscită publicului un interes tot mai diminuat. Evident, în contextul în care se pot organiza probele duminicale, nu mai surprinde pe nimeni că lotul de cai virstnici se prelungă aproape cu aceleași elemente de fiecare dată sau că, standardizarea parcursurilor și a genului de alergări a devenit obositoare. Pînă și numărul partanților fixat la 12 pentru fiecare cursă constituie o invitație la monotonie! În atari condiții, cînd peste latura sportivă se suprapune structura comercială, este firesc să obții imaginea că, în fond, în turf preocuparea publicului gravitează în jurul rutinei de participare în labirintul formulelor de pariuri, decît că ea se îndreaptă spre fondul propriu-zis al probelor de calificare a trăpașilor. Cum însă cuprinsul unei astfel de probleme nu poate fi analizat în spațiul unei cronici, vom specifica cîteva aspecte mai semnificative din ansamblul rezultatelor de duminică. Pe prim plan, reținem victoria lepei Arena care din derby n-a mai arătat o atare performanță; declinul lui Fănișor; ofensiva lui Mircea Ștefănescu, învingător în două curse, pentru a-și păstra primul loc în ierarhia antrenorilor; precum și faptul că, nesancționat pentru o performanță contradictorie de 14 secunde, Vasile Gheorghe și-a continuat marșul ascendent cu același Furios, coborînd acum, din modestie, cu numai 7 secunde sub record. Deci în ultimele două ieșiri publice, un salt de valoare de 21 de secunde, bineînțeles socotit tot normal în perimetrul aprecierilor oficiale... Însă pînă și pentru proteste și-a făcut loc oboseala!...

Rezultate tehnice: 1. Mirel (T. Marinescu) Fresca, Hănuț 39,7; 2. Halvița (M. Ștefănescu) Corida, Stolnic 32,7; 3. Rarița (I. Oană) Glod, Colina 29,7; 4. Coca (N. Simion) Rodica, Maldăr 34,4; 5. Ibia (M. Ștefănescu) Mira, Merișan 35,1; 6. Rodnica (D. Iana) Orbita, Hortansa 31,6; 7. Arena (I. Toderaș) Elicea, Hirtop 27,2; 8. Furios (V. Gheorghe) Florican, Filiera 46.

Niddy DUMITRESCU

Sprint final ȘI TOTUȘI...

1969 n-a fost, nici pentru ciclismul de fond, un an senzațional. Dacă ar fi să judecăm valoarea performanțelor în funcție de rezultatele obținute la campionatele mondiale, în comparație cu cele realizate în anii precedenți, ar trebui să declarăm că ea a fost modestă, poate chiar mai modestă decît și-au imaginat-o pesimiștii. Firește, un sezon competițional nu poate fi etichetat după un rezultat. În analizarea lui trebuie ținut seamă de ansamblul comportării, de performanțele obținute în toate întrecerile. Pe acest principiu, luînd în discuție întregul calendar competițional, am putea socoti satisfăcătoare evoluția fruntașilor ciclismului nostru de șosea în sezonul care s-a încheiat. În „Turul regiunii Bordeaux", în „Turul Serbiei", în „Turul României" și în alte cîteva întreceri internaționale de mai mare sau mai mică amploare, organizate la noi sau peste hotare, o serie de rutieri — Vasile Tudor, Constantin Grigore, Alexandru Sofronie, Ion Arădeanu, Nicolae Ciumeți ș.a. — au realizat performanțe meritorii. Cu ajutorul lor, fondul se mai menține încă în atenția opiniei publice sportive.

Spuneam însă că sezonul la care ne referim n-a fost senzațional. Aceasta nu pentru faptul că băieții noștri n-au reușit să-i învingă pe frații Petersson la mondiale, pe Zoetemelk în „Tour de l'Avenir" sau pe Danguillaume în „Cursa Păcii". Ar fi fost performanțe mai bune decît cele pe care ni le făurim în vis. Senzaționalul la care ne referim este ceva mai... pămîntean. El se referă la autenticele posibilități pe care rutierii noștri le-au avut de a-l depăși pe Wanzlik în „Turul României" (splendida organizare de care s-a bucurat înconjurul țării pe bicicletă, excelenta popularizare care l-a transformat într-o veritabilă sărbătoare a sportului și entuziasmul publicului ar fi meritat această recompensă), de a încheia cu toții — chiar și pe locuri modeste — cursa individuală de la campionatele mondiale desfășurate pe circuitul de la Brno și, în sfîrșit, de a trata cu seriozitatea cuvenită o serie de întreceri internaționale organizate la noi („Cursa munților", „Cupa București", „Cupa F.R.C."), înțelegînd prin aceasta dorința de a realiza performanțe și semne vădite că dorința este susținută intens de eforturi.

Este cert că nu numai cicliștii sînt de vină pentru o cea parte (deloc mică) a rezultatelor nesatisfăcătoare. Programul competițional, în general bun, în progres față de alte sezoane, a fost deosebit de aglomerat pentru echipa națională, mai bine zis pentru cei 8—10 cicliști pe care selecționerii îi rulează la formarea reprezentativei noastre. Ce vor fi gîndit federația și antrenorul N. Voicu atunci cînd au acceptat ca o serie de rutieri să fie purtați din competiție în competiție într-o perioadă (martie—aprilie) evident nepropice pentru eforturi susținute? Efectuînd peste 3 000 km în întrecerile din Africa și din Franța, continuînd cu participarea la „Cursa munților", „Circuitul Prahova" și „Turul Serbiei" cicliștii noștri fruntași s-au prezentat obosiți tocmai la examenele importante ale anului: „Turul României", campionatele mondiale, „Tour de l'Avenir". Evident, se vor găsi scuze. Ele însă nu pot fi trecute în palmares pentru a înlocui rezultatele nesatisfăcătoare...

N-ar fi însă lipsită de interes o discuție — poate chiar în coloanele „Sportului" — despre modul în care se face pregătirea alergătorilor și acela cum li se fixează obiectivele competiționale. S-ar putea porni chiar de la utilitatea împărțirii lotului în funcție de dorințele unui club sportiv sau ale altuia, de la stabilirea ierarhiei... interesele. Și, desigur, s-ar putea continua cu alte aspecte din procesul instructiv.

Relevînd încă o dată faptul că fondul — grație programului său competițional mai bogat și atracției pe care o exercită asupra tineretului — a obținut în 1969 și o serie de performanțe valoroase, nu pot încheia fără a aminti că ele sînt sub nivelul posibilităților pe care le avem. Așadar, și în acest sector se impune o analiză profundă, o redirecționare (judicioasă) a eforturilor.

Octavian AMZA

ȘARJELE PUGILISTICE ALE BĂNĂȚULUI

(Urmare din pag. 1)

treze forța cu care s-a afirmat școala reșițeană în arena sportivă internă și internațională.

Interesați în aflarea „șarjelor" pugilistice pe care le pregătesc reșițenii și vecinii lor din județ, am zăbovit cîteva zile pe meleagurile Bistrei și Birzavei.

ÎN AȘTEPTAREA PLOILOR DE TOAMNĂ

Pătrundem într-o sală de box surprinzător de mare pentru dimensiunile Bocșei, dar, poate, neîncăpătoare — raportată fiind la pasiunea localnicilor pentru box. În mijloc, pe parchetul lustruit se află un ring de dimensiuni olimpice în care Geza Toth oferă „lecții la mînuși" unui tînăr tuciuriu; pe o latură, chiar la intrare, un portic metalic uriaș susține toată aparatura: vreo trei saci și tot atîtea punching-ball-uri, pe care pumni înmănușați — neidentificați încă — le lovesc într-un ritm drăcesc. Alături, tînărul antrenor Gheorghe Stoian, unicul discipol al lui Geza Toth, îi supraveghează pe sportivi, cu cronometrul în mînă. După cîteva reprize de cîte 3 minute, unul cîte unul, boxerii se retrag în vestiar.

Coborînd din ring, maestrul Toth ni-l prezintă și pe puștul negricios: Mărin Gruiescu, fratele mai mic al campionului balcanic plecat și el, tot din această sală. După cum se vede, aschia nu sare departe...

Mai mult decît atît, sîntem asigurați că evoluțiile viitoare ale „aschiei" Gruieștilor vor confirma din plin calitatea... „butucului".

— Am dori să cunoaștem cîteva date despre activitatea dumneavoastră.

— Împreună cu Gheorghe Stoian, care se ocupă de instruirea seniorilor, încercăm să făurim o secție puternică. Condiții, după cum vedeți, avem, dar nici de necazuri nu ducem lipsă. De pildă, închipuiți-vă că la o sală atît de frumoasă și la o secție atît de numeroasă, pentru a face baie după antrenament, este nevoie să implorăm zeii să plouă. Nu avem o bate de care să dispunem la nevoie.

— Cu toate acestea, sîntem informați că ați obținut rezultate destul de bune...

— Am ocupat locul I pe echipe la campionatele școlilor profesionale și un loc II la campionatele naționale ale juniorilor (Coriolan Dumitrescu, categoria grea). Printre seniori, o mare atenție îi acordăm lui Achim Ursulescu, pe care colegul meu Gheorghe Stoian îl pregătește pentru a zdruncina ierarhia primelor trei locuri la categoria semimuscă.

Ne pregătim de plecare. Maestrul Geza Toth ne roagă să notăm numele lui Virgil Sîrbu, un tînăr născut în '54, care „n are decît trei meciuri, dar este o încîntare să-l privești".

FLORI DE MUCEGAI

În drum spre Oțelul roșu președintele Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport din localitate, profesorul Mihai Dumitrașcu, ne formase — ante factum — și cu sînge rece o imagine a celor ce urma să le vedem... Ce-am văzut a fost de ajuns pentru a pleca de acolo puțin descumpănîți.

După cum ne spunea și vicepreședintele Asociației sportive „Metalul" Oțelul roșu, Virgil Tarla, activitatea secției a fost reluată abia anul trecut, după o întrerupere de doi ani. Există 15 boxeri legitimați, majoritatea de la Școala profesională din localitate și din uzină.

Pătrundem într-o sală cevă mai mică decît cea de la Bocșa, dar suficient de mare ca 20—30 de boxeri să-și poată desfășura antrenamentele după toate canoanele metodico-științifice.

Parcurgînd sala cu privirea, nu distingem nici un obiect specific boxului. Pe una din bănci, cineva, îmbrăcat într-un „fîș-fîș", fuma cu dezinvoltură... Alături, împrăștiați în sală, cîțiva fotbaliști exersau pase într-un colț se află un cărucior de copii...

Ni se explică: „Dînsul — am înțeles, fumătorul — este antrenorul secției de fotbal, care așa cum vedeți, este foarte pasionat. Acesta nu este un antrenament. Este un fel de „meditație", cerută de către fotbaliști. De aceea nici nu este în ținută corespunzătoare..."

Căutînd, totuși, ceva care să ne indice că pe aici se face și box, intrăm în magazia de materiale și echipament. Găsim un sac de box vechi și gol.

— A fost reparat zilele acestea, că se rupsese de atîția pumni, ne explică îngrijitoarea.

Într-un ungher facem cunoștință și cu un punching-ball, a cărui culoare nu o putem distinge din cauza grosimii stratului de mucegai. Era umplut cu cîrpe. Într-un sertar de dulap găsim patru perechi de mănuși; nici una, însă, pentru lucru la aparate...

Este ora 18. Antrenamentul ar fi trebuit să înceapă. Într-un tîrziu, își face apariția și tov. Florian Mănescu, antrenorul secției de box.

— Vă rog să mă scuzați, dar am fost pe la școală, să mă interesez de soarta celor selecționați acum două zile.

ACOLO UNDE BOXUL SE PREDĂ LA ȘCOALĂ

La numai cîteva zeci de kilometri de aici, la Reșița, ca o demonstrație practică împotriva prejudecăților, asistăm la o lecție de antrenament chiar la școală.

O sală imensă, bine utilată, aflată la etajul uneia din clădirile Școlii profesionale, ne introduce în cîmpul practic al atenției de care se bucură boxul aici. În sală, maestrul Petre Pop, primul dascăl al unor vestiți pugiliști, între care Ion Hodoșan, Constantin Buzuluc, Constantin Ciucă și Gheorghe Puseaș reprezintă ultimele „superproducții", conduce un antrenament. În sală sînt patru grupe de tineri: o grupă de avansați, una de începători (vreo 25), grupa Școlii sportive Reșița, împreună cu antrenorul Nicolae Brînzeanu, invitați pentru un antrenament comun, și, în sfîrșit, grupa „nesportivilor" care privesc antrenamentul (vreo 40!). După cum ne spunea maestrul Pop, „trebuie să-i cîștig și pe aceștia pentru box". Din partea școlii, în care lucrează din 1945, primește un sprijin permanent. Directorul Școlii profesionale U.C.M., Tiberiu Jianu, directorul adjunct Ion Perianu și profesorul de educație fizică, Valentin Munteanu, ajută permanent activitatea pugilistică din școală. După cum am aflat, în școală mai lucrează și profesorul Aurel Gherghina, fost boxer reșițean, actual antrenor, împreună cu maestrul Pop, la C.S.M.

Comenzi scurte, disciplină desăvîrșită, atmosferă de lucru serios...

În sală recunoaștem pe cei doi proaspeți campioni de juniori, Petre Toma și Petru Mladenovici, ultimele „performanțe" ale antrenorului Pop. Fost campion la categoria grea pînă în anul 1948 — cînd s-a desființat profesionismul în țara noastră —, dascăl al lui Vasile Secoșan, Gheorghe Fiat și al celor care au urmat în anii din urmă, Petre Pop munceșe și astăzi cu un elan rar întîlnit la cei 55 de ani ai săi.

Nu ne-a lăsat să plecăm pînă nu ne-a arătat unde dorește să se mai construiască încă o sală de box...

Fără să vrem, ne gîndeam la ceea ce văzusem cu o zi înainte la Oțelul roșu. Concluzia era inevitabilă: totul depinde de oameni!

Ca o anexă a acestui nucleu, în capătul celălalt al Reșiței, într-o încăpere mai mică, prevăzută și cu un ring instalat pe scenă, se află cea de a doua sală a C.S.M.-ului, în care lucrează profesorul Aurel Gherghina.

În sală se află o grupă de sportivi, în majoritate seniori. Antrenamentul începe potrivit regulei: raport, anunțarea temei antrenamentului, a programului fiecărui sportiv, după care, unul dintre cei mai vechi conduce încălzirea, prilej pentru a-l aborda pe tînărul antrenor.

— Vă rugăm să ne vorbiți de elevi dumneavoastră. Nu-i cunoaștem pe toți.

— Pavel Nedelcea, pe care probabil voiați să-l vedeți este scutit o săptămînă. Are nevoie de odihnă după victoria din turneul pe categorii, desfășurat recent. Vom începe o perioadă de antrenament — sînt sigur — destul de dificilă pentru el, dar n-am ce-i face. A început să greșească ca copilărește, deși a ocupat locul întîi.

Observînd interesul cu care priveam la sportivi, reluă:

— Cel înalt, brunet, care conduce încălzirea este Ilie Borchescu, campion de juniori în 1965. Celălalt, de la mijlocul formației, este Ion Anghelescu, vicecampion în 1966, talentat, dar cam fricos. Cel retras în colțul din stînga este finalistul campionatelor de juniori, Ion Fuicu.

În toiul discuției, intervine cineva. Gazda ni-i prezintă:

„Ion Bogdan, proaspăt antrenor de box și secretar al comisiei județene de box. Aproape permanent vine la sală și lucrează împreună cu mine, voluntar. Mă ajută foarte mult".

★

La sfîrșitul săptămînii, stațiunea balneo-climaterică Băile Herculane a oferit posibilitatea strîngerii laolaltă a „vechii familii, cum destrămate", după cum spu. a Geza Toth. Aici a avut loc consfătuirea activului județean de box, la care au participat antrenori, arbitri, sportivi fruntași și activiști, cu scopul de a dezbate și de a găsi căile și mijloacele capabile să învioreze activitatea pugilistică de pe teritoriul județului. Oarecum tardivă, dar salutară inițiativă. Să sperăm că ea a fost de bun augur.

SĂ ÎNLĂTURĂM PREJUDECĂȚILE!

Fără îndoială, Reșița, împreună cu centrele vecine constituie pentru arena pugilistică națională un puternic nucleu, care-și confirmă an de an tradiția.

La prima vedere senzația de muncă serioasă, de preocupare și dragoste față de acest sport nu ne părăsește nici un moment.

Dar, privită mai adînc, nu sîntem scutiți și de surprize. Iată, pe scurt, cîteva: aflăm, de pildă, că în afara participării la campionatul național de juniori ce a avut loc la Reșița și în Cupa U.G.S.R., secția de box a Clubului C.S.M. n-a organizat nici o gală. Motivul? Bugetul s-a consumat deja în proporție de 90 la sută! Acest lucru îi determină pe abilii „gospodari" să stea pe tușă...

La numai cîțiva kilometri de Reșița, unde sălile sînt pline de tineri, facem cunoștință cu o sală „de box", în care nu există nimic și nimeni...

Prejudecăți și înțelegeri eronate ale rolului și importanței sportului, situîndu-l pe poziții incompatibile cu funcția sau școala s-au infiltrat pînă și în sînul conducerii asociațiilor sportive, care au ajuns să-și exercite funcții de SECANTĂ în sport, deși modestia celor ce vor să facă sport s-ar mulțumi și cu manifestarea ei TANGENTĂ (cazul președintelui Asociației sportive „Metalul" Oțelul roșu, Stoica Soare, care este și director adjunct al uzinei).

Profesorul Aurel Gherghina, fost boxer, actual antrenor la C.S.M., fiind profesor la Școala profesională, în orele de colectiv sportiv se ocupă de... volei, deși se fac și ore de colectiv la box. Cîștigă astfel voleiul ceva? Mai mult decît atît, socotim că pierde, iar în același timp nici boxul nu cîștigă nimic.

Nu cunoaștem prea bine împrejurările în care s-a renunțat la serviciile lui Gheorghe Jenaru, fervent iubitor al boxului care a activat în Comisia județeană de box timp de 14 ani, ca medic și ca arbitru. Și cîtă nevoie are boxul de prezența în ring a medicului-arbitru! Ne-ar scuti cel puțin de nedoritele accidente.

Iată, așadar, numai cîteva elemente de amănunt, de structură organizatorică ce influențează în momentul de față viața pugilistică bănățeană.

Se impune de urgență reactivizarea Comisiei județene de box, revitalizarea colegiilor de antrenori și a celor de arbitri, a căror activitate a fost în ultimul timp inexistentă.

Renașterea pugilismului bănățean este posibilă în scurt timp și climatul în care s-a desfășurat consfătuirea de la Herculane o confirmă.

Am dori să căpătăm convingerea că alegerea locului de desfășurare a consfătuirii pe Valea Cernei, lîngă simbolul puterii, a fost plină de semnificație. Dar, totul depinde de oameni!

O NOUĂ „REPRIZĂ" DE CICLOCROS!

Toamna a intrat pe deplin în drepturi și, o dată cu ea, unul dintre sporturile specifice — ciclocrosul — care a înregistrat, duminică dimineața, o nouă „repriză" de întreceri. De data aceasta a fost rîndul clubului „Olimpia" — în colaborare cu C.M.E.F.S. București, comisia de ciclism — să îmbogățească, printr-o nouă competiție, calendarul autumnal al ciclocrosiștilor.

Cei 1,8 km ai buclei de concurs, situată în preajma șoselei Titan, au trebuit să fie parcurși o dată, de 3,6 sau 10 ori, în funcție de categoriile programate. La startul întrecerii am notat, și de astă-dată, un număr mare de concurenți — circa 75.

Cea mai interesantă dispută a furnizat-o cursa „avansaților". În lupta pentru primul loc, victoria a scăpat... printre degete, lui Marin Ioniță (Dinamo) care, după ce a condus 4 din cele 10 tururi parcurse, a suferit o defecțiune tehnică. El nu l-a mai putut ajunge pe G. Negoescu (Steaua) detașat în fruntea cursei, sportiv care a dat dovadă de multă tenacitate, confirmînd titlul de campion al Capitalei, obținut cu o săptămînă în urmă.

Iată rezultatele tehnice: **seniori** (10 ture, 18 km) — 1. G. Negoescu (Steaua) 36:00; 2. Marin Ioniță (Dinamo) 36:33; 3. D. Stanca (Dinamo) 36:41; 4. D. Ferfelea (Voința) 37:46; 5. Șt. Laibner (Dinamo) 38:01; 6. V. Selejean (Dinamo) 38:09; 7. C. Popescu (Voința) 38:28; 8. I. Constantin (Dinamo) 39:42; **juniori mari** (6 ture, 11 km) — 1. I. Ajoghin (Șc. sp nr. 2) 23:45; 2. M. Popescu (Olimpia) 24:00; 3. S. Brezeanu (Șc. sp. nr. 2) 24:00; 4. M. Gherghinescu (Olimpia) 24:40; **juniori mici** (3 ture, 6 km) — 1. M. Ferfelea (Steaua) 11:30; 2. V. Miu (Șc. sp. nr. 3) 12:02; 3. O. Marinescu (Olimpia) 12:10; **semicurse** (1 tur, 1,8 km) — 1. I. Alionei (Unirea Giurgiu) 4:00; 2. M. Pascu (Șc. sp. nr. 2) 4:03; 3. I. Ionescu (Voința) 4:03; **turism** (1 tur — 1,8 km) — 1. V. Țileanu (F.C.T.B.) 4:00; 2. I. Țigănilă (Unirea Giurgiu) 4:02; 3. P. Minea (Unirea Giurgiu) 4:08.

Gheorghe DINU